

# РЕШЕНИЕ

№ 533

гр. Видин, 14.11.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, III СЪСТАВ ГО,** в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Ст. Стоянова

при участието на секретаря Милена С. Евтимова  
като разгледа докладваното от Милена Ст. Стоянова Гражданско дело № 20221320101588 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба от Б. К. И. от гр. \*\*\*\*\*, чрез адв. Д. Д. против „Българска лозарска компания“ ЕООД – София, с която са предявени обективно съединени иски по чл. 128, ал. 1 от КТ, чл. 224, ал. 1 от КТ, чл. 221, ал. 1 от КТ и чл. 162, ал. 3 от КТ във вр. с чл. 40, ал. 5 от КСО и чл. 86 от ЗЗД.

Твърди се в исковата молба, че ищецът е работил по трудов договор при ответника с място на работа –с. \*\*\*\*\*, обл. \*\*\*\*\*, местността „\*\*\*\*\*“ на длъжност „инженер - агроном“ за времето от 08.05.2020г. до 01.07.2022г., когато трудовото му правоотношение е било прекратено на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ поради забавяне в изплащането на трудовото възнаграждение. Посочва се, че работодателят не му е изплатил трудовото възнаграждение за периода от 01.02.2022г. до 30.06.2022г. През същия период, ищецът е бил в отпуск по болест за времето от 14.03.2022г. до 12.04.2022г. и за времето от 30.05.2022г. до 26.06.2022г. , но не му е заплатено обезщетение за временна неработоспособност за първите три дни от всяка от отпуските по болест на ищеца. Ответникът не му е заплатил и обезщетение за неползван платен годишен отпуск, както и обезщетение в размер на едно брутно трудово възнаграждение на основание чл. 221, ал. 1 от КТ.

Иска да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 2026.00 лева, представляваща неплатено трудово възнаграждение за периода от 01.02.2022г. до 30.06.2022г., сумата от 50.00 лева – обезщетение за забава за периода от падежа на всяко вземане до 25.07.2022г., сумата от 424.50 лева – обезщетение за неползван платен годишен отпуск за десет дни, сумата от 845.00 лева – обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ, сумата от 90.00 лева – обезщетение за временна неработоспособност за три дни през м. март 2022г. и за периода от 30.05.2022г. до 01.06.2022г., ведно със законната лихва върху всяка от главниците, считано от предявяване на иска в съда до окончателното плащане.

Ответникът редовно уведомен, не е подал отговор на исковата молба в законния едномесечен срок, не е взел становище по исковете, не е ангажирал доказателства и не е направил искане за събиране на такива. Редовно призован, представител не се е явил в с.з.

С протоколно определение от 02.11.2022г. по искане на ищеца съдът е допуснал изменение в размера на исковете, както следва:

исковете по чл. 128, ал.1 от КТ да се считат предявени за сумата от 1985.56 лева.

исковата претенция за мораторна лихва върху неплатените главници да се счита предявена за сумата от 39.70 лева

исковата претенция по чл. 224 ал.1 от КТ да се счита предявена за сумата от 402.16 лева.

исковата претенция по чл. 221, ал.1 от КТ да се счита предявена за сумата от 768.15 лева

исковата претенция за обезщетение за временна неработоспособност за три дни през м. март 2022г. и за периода от 30.05.2022г. до 01.06.2022г. да се счита предявена за сумата от 153.68 лева.

По делото са събрани писмени доказателства, назначена и изслушана е съдебно-счетоводна експертиза.

С оглед данните по делото, Съдът намира за установено следното:

Не се спори от страните, а и видно от представения по делото препис на трудов договор № 58/08.05.2020г., препис – извлечение на трудова книжка и заповед № 1/30.06.2022г. е, че страните са се намирали в трудово правоотношение, като ищецът е работил в ответното дружество на длъжност „инженер – агроном“ до 01.07.2022г., когато трудовото му правоотношение е прекратено на основание чл.327, ал.1, т.2 от КТ – поради забавяне изплащането на трудовото възнаграждение. В заповедта е отразено на ищеца да се изплати обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ за неползван платен годишен отпуск за два дни.

Вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза, която Съдът възприема като обективно и компетентно изготвена, след преглед на документите по делото и след проверка в счетоводството на ответника дава заключение, че на ищеца е начислено, но не е изплатено трудово възнаграждение за периода от 01.02.2022г. до 30.06.2022г. в общ размер от 1985.56 лева. Вещото лице е посочило също, че в разплащателната ведомост за месец м. 06.2022г. е начислено не е изплатено обезщетение за неползван платен годишен отпуск за 10 дни в размер на 402.16 лева, както и е начислено но не е изплатено обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ в размер на 768.15 лева. Според заключението дължимата мораторна лихва върху неплатените трудови възнаграждения за процесния период е в размер на 39.70 лева. Вещото лице е посочило също, че през процесния период ищецът е ползвал отпуск поради временна неработоспособност, заради което му е начислено обезщетение, както следва: за м. март 2022г. – 3 р.дни в размер на 72.94 лева, за м. май 2022г. – 2 работни дни в размер на 56.30 лева, за м. юни – 1 р.ден в размер на 24.44 лева или общо начислено обезщетение в размер на 153.68 лева, което не му е изплатено.

При така установената фактическа обстановка Съдът намира предявените искове с правно основание чл. 128, ал. 1 от КТ, чл. 224, ал. 1 от КТ, чл. 221, ал. 1 от КТ и чл. 162, ал. 3 от КТ във вр. с чл. 40, ал. 5 от КСО и чл. 86 от ЗЗД за основателни и доказани.

Съгласно чл.124 от КТ задължението на работодателя по трудовото правоотношение е да заплаща възнаграждение на работника или служителя за извършената работа, а според чл.128 от КТ той е длъжен да прави това в установените срокове. Същото се дължи и на основание чл.242 от КТ, според който положеният труд по трудово правоотношение е възмезден. Безспорно се установи наличието на трудово правоотношение между ищеца и ответника, което е прекратено на основание чл. 327, т. 2 от КТ - по инициатива на работника, поради което на основание чл.221, ал.1 от КТ ответникът дължи обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение по този текст за срока на предизвестieto. Ответникът не е ангажирал доказателства, че е изплатил дължимите суми на ищеца в установените срокове. При прекратяване на трудовото правоотношение ответникът дължи на ищеца и обезщетение за не ползван платен годишен отпуск. Размерът на дължимите суми се установява от заключението на вещото лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал. 3 от КТ във вр. с чл. 40, ал. 5 от КСО, за времето на отпуск поради временна неработоспособност, работодателят изплаща на работника обезщетение за първите три работни дни от временната неработоспособност 70 на сто от среднодневното брутно възнаграждение за месеца, в който е настъпила временната неработоспособност, но не по-малко от 70 на сто от среднодневното уговорено възнаграждение. От заключението на вещото лице се установи, че на ищеца е начислено такова обезщетение, но не е изплатено.

При това положение, ответникът ще следва да бъде осъден да заплати сумата **1985.56 лева**, представляваща неплатено трудово възнаграждение на ищеца за периода от 01.02.2022г. до 30.06.2022г., сумата от **402.16 лева**, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, сумата от **768.15 лева**, представляваща обезщетение по чл. 221, ал.1 от КТ и сумата от **153.68 лева** –неизплатено обезщетение за временна неработоспособност по чл. 162, ал. 3 от КТ вр. с чл. 40, ал. 5 от КСО за исковия период.

С оглед основателността на претенцията за неплатени трудови възнаграждения, основателен се явява и предявения акцесорен иск за лихва за забава, считано от падежа на всяко вземане до предявяване на иска в съда. Според заключението на вещото лице лихвата за забава възлиза на сумата в общ размер от **39.70 лева**.

На осн. чл. 78, ал.6 от ГПК във вр. с чл.359 от КТ, ответникът следва да понесе направените по делото разноси, както следва: за вещо лице в размер на **100.00 лева**, държавна такса в общ размер от **133.97 лева**.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да понесе и разноските на ищеца за адвокатско възнаграждение в размер на **480.00 лева**.

Мотивиран от горното, Съдът

## РЕШИ:

**ОСЪЖДА „БЪЛГАРСКА ЛОЗАРСКА КОМПАНИЯ“ ЕООД** с ЕИК 105558736, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Лозенец, бул. Джеймс Баучер № 116, ет. 1, ап. 1, представляван от Р. И. И. да заплати на **Б. К. И. с ЕГН \*\*\*\*\*** от гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* със съдебен адрес: гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* сумата от **1985.56 лева**, представляваща неплатено трудово възнаграждение на ищеца за периода от 01.02.2022г. до 30.06.2022г., ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска в съда – 25.07.2022г. до окончателното плащане.

**ОСЪЖДА „БЪЛГАРСКА ЛОЗАРСКА КОМПАНИЯ“ ЕООД** с ЕИК 105558736, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Лозенец, бул. Джеймс Баучер № 116, ет. 1, ап. 1, представляван от Р. И. И. да заплати на **Б. К. И. с ЕГН \*\*\*\*\*** от гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* със съдебен адрес: гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* сумата от **39.70 лева**, представляваща лихва за забава върху неплатеното трудово възнаграждение, считано от падежа на всяко вземане до предявяване на иска в съда – 25.07.2022г.

**ОСЪЖДА „БЪЛГАРСКА ЛОЗАРСКА КОМПАНИЯ“ ЕООД** с ЕИК 105558736, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Лозенец, бул. Джеймс Баучер № 116, ет. 1, ап. 1, представляван от Р. И. И. да заплати на **Б. К. И. с ЕГН \*\*\*\*\*** от гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* със съдебен адрес: гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* сумата от **402.16 лева**, представляваща обезщетение за неползван платен годишен отпуск, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска в съда – 25.07.2022г. до окончателното плащане.

**ОСЪЖДА „БЪЛГАРСКА ЛОЗАРСКА КОМПАНИЯ“ ЕООД** с ЕИК 105558736, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Лозенец, бул. Джеймс Баучер № 116, ет. 1, ап. 1, представляван от Р. И. И. да заплати на **Б. К. И. с ЕГН \*\*\*\*\*** от гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* със съдебен адрес: гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* сумата от **768.15 лева**, представляваща обезщетение по чл. 221, ал.1 от КТ, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска в съда – 25.07.2022г. до окончателното плащане.

**ОСЪЖДА „БЪЛГАРСКА ЛОЗАРСКА КОМПАНИЯ“ ЕООД** с ЕИК 105558736, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Лозенец, бул. Джеймс Баучер № 116, ет. 1, ап. 1, представляван от Р. И. И. да заплати на **Б. К. И. с ЕГН \*\*\*\*\*** от гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* със съдебен адрес: гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* сумата от **153.68 лева**, представляваща неизплатено обезщетение за временна неработоспособност по чл. 162, ал. 3 от КТ вр. с чл. 40, ал. 5 от КСО за исковия период, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска в съда – 25.07.2022г. до окончателното плащане.

**ОСЪЖДА „БЪЛГАРСКА ЛОЗАРСКА КОМПАНИЯ“ ЕООД** с ЕИК 105558736, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Лозенец, бул. Джеймс Баучер № 116, ет. 1, ап. 1, представляван от Р. И. И. да заплати на **Б. К. И. с ЕГН \*\*\*\*\*** от гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* със съдебен адрес: гр. \*\*\*\*\*, ул. \*\*\*\*\* сумата от **480.00 лева** -разноски за адвокатско възнаграждение.

**ОСЪЖДА „БЪЛГАРСКА ЛОЗАРСКА КОМПАНИЯ“ ЕООД** с ЕИК 105558736, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Лозенец, бул. Джеймс Баучер № 116, ет. 1, ап. 1, представляван от Р. И. И. да заплати по сметка на РС - \*\*\*\*\* държавна такса и разноски за вещо лице общо в размер на **233.97 лева**.

**ПОСТАНОВЯВА** на основание чл.242, ал.1 от ГПК предварително изпълнение на решението в частта на присъденото трудово възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Виденски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Районен съд – Видин:** \_\_\_\_\_